

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia technik artystycznych (rzemiosło artystyczne)

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

konwersatorium: 30 godz.

Punkty ECTS:

konwersatorium: 2

Forma zaliczenia:

konwersatorium: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

konwersatorium: dr hab. Ewa Wiłkojć;

Koordynator sylabusu:

dr hab. Ewa Wiłkojć

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia technik artystycznych \(rzemiosło artystyczne\)](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, I rok, semestr zimowy

◦ [prowadzący konwersatorium:30h/zo/2ECTS]: dr hab. Ewa Wiłkojć;

Wymagania wstępne:

Zakres wiedzy uzyskany po zakończeniu studiów I stopnia z historii sztuki lub ochrony dóbr kultury.

Cele:

Podczas zajęć studenci zapoznają się z technologii produkcji i zdobienia oraz dziejami najważniejszych technik artystycznych w zakresie rzemiosła artystycznego.

Treści kształcenia:

T.1 - Przedstawienie technologii produkcji i zdobnictwa rzemiosła artystycznego (m.in.: szkła oraz

witrażu, majoliki, porcelany i fajansu, wyrobów złotniczych w tym paramentów liturgicznych, biżuterii i przedmiotów użytku codziennego, kowalstwa artystycznego, introligatorstwa oraz wyrobów ze skóry, mebli, tkanin, wyrobów kamieniarskich, ludwisarstwa, ozdobnej broni).

T.2 - Ukazanie specyfiki poszczególnych technik artystycznych, z położeniem nacisku na właściwą terminologię i rozpoznanie.

T.3 - Zaprezentowanie wybranych zagadnień związanych z rzemiosłem artystycznym w kontekście historyczno-kulturowym oraz liturgicznym.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student potrafi rozpoznać różne rodzaje technik artystycznych w zakresie rzemiosła artystycznego.

W_2 Student umie scharakteryzować techniki artystyczne w rozwoju historycznym.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student nabywa umiejętności datowania i analizowania dzieła w oparciu o wiedzę w zakresie technologii produkcji i zdobnictwa.

U_2 Student posiada pogłębione umiejętności badawcze w zakresie opisu, analizy i ochrony dzieł rzemiosła artystycznego.

KOMPETENCJE

K_1 Student rozumie konieczność ochrony dzieł rzemiosła artystycznego w różnych kontekstach kulturowych oraz Aktywnie uczestniczy w ochronie zabytków sztuki sakralnej.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład ustny ilustrowany slajdami

M.2 Dyskusja moderowana przez prowadzącego

M.3 Omawianie dzieł sztuki w terenie (wizyty w krakowskich muzeach, galeriach, wizyty w warsztatach konserwatorskich).

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: zaliczenie z oceną. Warunki zaliczenia: warunkiem zaliczenia jest regularne uczęszczanie na zajęcia, aktywny w nich udział oraz zaliczenie pracy pisemnej.

Lektury podstawowe:

Czyżewski K. Broń Drzewcowa w zbiorach Zamku Królewskiego na Wawelu. Kraków 2013;

Filarska B., Szkło piękne i użyteczne, Warszawa 1976; Fiszinger A, Nowacki D., Złotnictwo dawnych Prus Królewskich i Książęcych w zbiorach Zamku Królewskiego na Wawelu, Kraków 2000;

Gradowski M., Dawne złotnictwo technika i terminologia, Warszawa 1984;

Jarosławiecka-Gąsiorowska M., Stan badań i próba dziejów oprawy artystycznej w Polsce, „Prace Komisji Historii Sztuki”, 1948, t. 9;

Kaesz G., Meble stylowe, Wrocław 1990; Kopydłowski B., Polskie kowalstwo architektoniczne, Warszawa 1958;

Link- Lenczowska S. Zegary i Zegarki w zbiorach Zamku Królewskiego na Wawelu Kraków 2013;

Nowotny W., Technologia zdobienia szkła, Warszawa 1978;

Szczepkowska- Naliwajek K. Dzieje badań nad dawnym rzemiosłem artystycznym w Polsce, Toruń 2005;

Skubiszewski P. Samek J, Dolczewska B, O rzemiosło artystyczne w Polsce, Warszawa 1976;

Żałęska H., Ceramika techniki produkcji, Toruń 1954.

Lektury uzupełniające:

Chojnacka H., Polska porcelana 1790–1830, Warszawa 1981; Czapczyńska D., Świeckie witraże w Krakowie. Uwagi o działalności krakowskich zakładów witrażowniczych od końca XIX w., „Rocznik

Krakowski”, t. LIII, 1987, 139-148;

Rehorowski M., Stalle gotyckie w kościołach Gdańska,
Gdańsk 1961;

Rembowska I., Gdański cech złotników od XIV do końca XVIII w., Gdańsk 1971;

Starzewska M., Intarsja na Śląsku w okresie renesansu i manieryzmu, „Roczniki Sztuki Śląskiej”, IV,
Wrocław 1967, s. 139-182;

Zboińska-Daszyńska B., Majoliki włoskie w Muzeum Czartoryskich w Krakowie, Kraków 1952.

Uwagi: